

Mordaunt Áp-tÁse

Contributed by Szikora László

2008. June 24. Tuesday 22:46

Last Updated 2019. April 17. Wednesday 13:10

There are no translations available

Sok idő eltelt az előző hajó befejezése óta, amely után azonnal nekikezdtém az új makett készítésének, de a kártyák elkészítése egy kicsit változtak és az elmúlt májusi évben nagyon kevés időm jutott a maketkezésre. Talán jutottam oda, hogy májri tudok valamit felmutatni, ezért elkezdem a cikksorozatot, de ne várjatok gyors előrehaladást.

Tehát az angol HMS Mordaunt negyed osztályú sorhajó makettjét kezdtem el az Euromodels kit rajzai alapján. Választásom azért esett erre, mert a régi makettekben is és a újakban is egy előző szériájú hajónak talán, vagy előző kevesen áptették meg, legalábbis az interneten nem sok fotót, cikket találtam róla. Ez a készletből a készítését fotója, tehát ez az alap, ennél csak szebbet szabadna csinálnom, legalábbis ez a cél, azután majd megírtuk!

Á

Á

A készlet M 1:60-as méretarányú. Viszont szeretnék egyenes, azonos méretarányú hajókat csinálni, ezért a felnagyoltam 1:50-re. A máshelyen láthatóak a rajzok, a gyártó tudok maketteket venni, valamint pihenésükkel elnézegetem, és lelki szemeimmel látom a leendő makettet.

Á

A gerincet és a bordákat 6-os rétegelt lemezből vágtam ki. Ez a kit rajzai alapján készített bordázat, azt hiszem látható, hogy van ahol 10 cm is van a bordák között, ami előző nagy távolság a palánkozásokhoz, főleg, hogy az meg az á-vek, és nem lesz előző merev a hajótest.

Á

Ezért megíromszoroztam a bordák számát, a gyártó majd nem olyan lett, mint egy igazi bordázat. Ideiglenesen felraktam a fedőlevegőt, melyeket 3-as rétegelt lemezből vágtam ki.

Â

Felkerül az orrtáke, valamint a bordák oldalán kivágtam/reszeltem a szárvázat süllyesztett palánk helyét, mely az első palánk felrakásánál lesz nagy segítség.

Â

Azt természetesen tudtam, hogy a plusz bordák átlában lesznek az ágyőny-lásoknak, de hogy kót helyen még az erdő bordákba is belezavar?! Ezért valószínűleg az ágyőablakkereteket a palánkozás előtt belevácsolom.

Â

Ekkor elérkezett a teli időszak, meg egy bordatér (szerencsére nem a hajás!), így a szokásos teli faragás is megkezdődött. Gondolom a készlethez főmennyiségű figurákat adnak és a rajzok is elég nagyok, de azért belevágtam.

Â

Az én "faragásom" amolyan kővel-lájjal módszerrel készült. A vasakat árszavarról készletbe írtam meg és jött meg lehetett lenni és a használatot is jól bírja.

Â

Kis turbómárkat is használtam a Proxonhoz. Ami a legjobban bejött, az a győmőjnttal felsőrt csiszolófej, ami úgy működik, mint a csiszolópapírral persze a fa nem nagyon koptatja. Életem végéig használhatom!

Â

Itt látható a folyamat egy kicsit leegyszerűsítve: először kivágom a felrajzolt formákat, majd vésővel kinagyolom a szinteket, ezután maróval, vésővel, a legvégén finom csiszolópapírral, gumikával kialakítom az alakot.

Â

Még jó, hogy megmenekítettem egy egyforintost, így látszik, hogy még 1:50-ben sem túl nagyok ezek a dőlékszögek.

Â

A társalakjai. Az emberbiztonsági márkák nem az erősségem, de bízom benne, hogy a kárpintzet az aranyfestés rajta.

Â

A taffelzet belső végfalának a domborműve, ezzel is elszárazítottam egy darabig!

Â

Ez egy saját készítésű pantográf, azaz megoldás, melybe egy Proxon maróval lehet befogni. Ezt azért találtam ki, mert előzőleg sok egyforma faragás dőlékszöge a hajózási, de átnézni nem akartam, legyen csak fából minden!

Â

Kifaragtam a mintákat kétszeres nagyságban, ezt megoldom le a tapogatóval, amelynek mindig a maró kétszeresének lenni (ebben az esetben, amikor 1:2-ben kicsinyítjük!)

Â

Itt dolgozik az ÂjtmÂ©rÂ‘ 1 mm-es gÂ¶mbmarÂ³. Alakul a forma! Kb. fÂ©l Â³ra egy alak elkÂ©szÂ-tÂ©se.

Â

Ez az eredmÂ©ny. TermÂ©szetesen mÂ©g rÂ¶ kell dolgozni, mivel a marÂ³ rÂ¶diuszokat hagy, tehÂ¶t ez csak egy nagyolÂ¶s, nagy segÂ-tsÂ©g, mert a mÂ©retek egyformÂ¶k Â©s a fÂ‘ formÂ¶k mÂ¶r adottak.

{mospagebreak title=2. rÂ©sz}

ElÂ©g rÂ©gen volt, mikor elkezdtem a Mordaunt Â©pÂ-tÂ©sÂ©t, illetve az Â©pÂ-tÂ©s elsÂ‘ rÂ©szÂ©nek megjelenÂ©se tÂ¶tÂ©ve volt. TalÂ¶n mÂ¶r majdnem a â€žzrncstemetÂ‘beâ€• kerÂ¼lt a cikk. Sajnos kevesebb lett a szabadidÂ¶m, valamint mÂ¶s projecteken dolgoztam (terasz pavilonnal, konyhaszekrÂ©ny, kocsibeÂ¶llÂ³, â€i), illetve lehet, hogy egy kicsit â€žalkotÂ¶i vÂ¶lsÂ¶gbaâ€• kerÂ¼ltem. EgyedÂ¶li makettes aktivitÂ¶som a talÂ¶lkozÂ³kon valÂ³ rÂ©szvÂ©tel volt Â©s a legutÂ³bbin rettenet rosszul Â©reztem magam, hogy a sok kÂ©sz Â©s fÂ©lkÂ©sz hajÂ³ kÂ¶zÂ© csak rumot tudtam vinni (azÂ©rt ennek is Â¶rÂ¼lte tÂ¶bbiek!). SzÂ³val ismÂ©t kikÂ¶ltÂ¶ztem a mÂ±helybe. LÂ¶tszÂ¶lag nem sokat haladt a hajÂ³, de sok mindent elÂ‘kÂ©szÂ-tette. Egy makettezÂ‘tÂ¶rsunk szintÂ©n a Mordauntot kezdi Â©pÂ-teni Â©s egy kicsit meglepÂ‘dve kÂ©rdezte, hogy mi az a sok mind amit elÂ‘ kellett kÂ©szÂ-tenem. Egy kicsit neki is szÂ¶ ez a mÂ¶sodik rÂ©sz:

A palÂ¶nkozÂ¶s miatt a bordÂ¶kat megsÂ±rÂ-tettem, ahogy azt elÂ‘zÂ‘leg mÂ¶r Â-rtam, de a tatnÂ¶l ismÂ©t egy nagy Â±rrel talÂ¶lkoztam. A kÂ©pen lÂ¶thatÂ³ az utolsÂ³ rÂ©tegtelmelez borda, ezutÂ¶n a tattÂ¼kÂ¶rig a rajz szerint a levegÂ‘ben lÂ³gna a palÂ¶nk. EzÂ©rt â€žÂ¶csoltamâ€• mÂ©g hozzÂ¶ egy tartÂ³szerkezetet, mely egyben a tattÂ¼krÂ¶t is biztonságosan fogja rÂ¶g. Emellett az alatta levÂ‘ Â-ves rÂ©szt is bordÂ¶san oldottam meg.

A sÂ±rÂ±bb bodÂ¶zÂ¶s Â©s a nem tÂ¶ gondos megtervezÂ©se miatt tÂ¶bb helyen a bordÂ¶khoz kerÂ¼ltek az Â¶gyÂ¶nyÂ-lÂ¶ ezÂ©rt, illetve az egyszeri palÂ¶nkozÂ¶s miatt elÂ‘re beÂ©pÂ-tettem az ablakokat. Az Â¶rbÂ³cok alsÂ³ darabjait is elkÂ©szÂ-tette

beillesztetem, amíg meg láttam a csatlakozási pontjait és be tudtam állítani, így ha arra kerül a sor, csak bekenem ragasztással és mehet a helyére.

Itt már lefestve jött a készítésnek az üvegnyílások, valamint megfogók fekete festet lapokat fogattam fel, ezek tartják majd az üvegcsöveket.

A kritikus szemek biztosan észrevették, hogy több helyen csavart használtam, lehet, hogy túlságosan, de remélhetőleg lezárta a fedőlemez rögzített lemezt, illetve az üvegnyílások megfogó fekete lemezt is így tettem fel, nem bízva a ragasztásban, mikor majd formát nyomom bele az üvegcsövet. Ennek a kápnak még az az érdekessége, hogy a kitűzők úgy tervezték meg, hogy egy darabban nem lehet betenni a fedőlemez ezen részét, ezért hosszában kellett osztanom, így tudtam befűteni a helyére.

A rabszolgamunkáin is voltam, ledaraboltam és megcsiszoltam az összes palántát és pallást, így nem is látszik soknak, pedig jó néhány napom ráment.

Ez a kis csiszológépszerkezetem: vastagsági és homlokcsiszológépek egyben fűzőgáppal meghajtva. Kötöttem a palántákat így egyforma vastagok lettek és eltűntek a felszínyok.

Én az első palántázás! A tat alatti rész, mely minden irányban van. Eddig idegenkedtem a pillanatragasztás kellemesen csalódtam! Kétféle módon a csőre a csőre irányítottam a palántákat a vben és már kész is volt! Látszik biztos a készítés, emlémem így is marad!

kétféleképpen lehet!

Beasztva a palánkot a ragasztás biztos nem engedi majd el, természetesen azért el kell majd hajlítani!

A fedélzeti deszkák töltsék nek imitálására töltsék le módszerrel találkoztam, de próbáltam valami egyszerűen nem éreztem magamban annyi türelmet, hogy a deszkák fölére papírt ragasztgassak! Jól hangzott, hogy filccel hozzám végig az öleket, ki is próbáltam és jól nézett ki az oldalaknál, de mikor a végéit festetem be, rájöttem, ez sem tetszik, mivel felső-vja a festéket. Lehet, hogy más fajta fájónál más kézikönyv, vagy valamit nem jól csináltam!

Találtam itthon régi vastag töltsék ceruza hegyeket, ezt hoztam végig az öleken, mivel egy kicsit raj is nyomtam, nem csak megszénezt, hanem egy letöltsék is csinált.

Az orr-résznél le kellett paltolni, mivel palánkozás után raj nem ferek hozzá; a főtöltsék leve fedélzetet. Szé lett a ceruzás módszer.

A gomb raj megvan a kabáthoz! Időközben náha faragtam is.

Természetesen majd meg kap egy festést, gondolom egész más lesz az ísszeképp.

Ezek után már tényleg a palánkokojs kávetkezik, az sem lesz től gyors menet, de remélem hamarabb fogok jelentkezni a folytatással.

{mospagebreak title=3. rész}

Az utóbbi időben elég lassan haladtam a hajással, ez abból is látszik, hogy majd két évvel ezelőtt jelentkeztem a pártos leírásával, de mint látni fogjátok, azért megint egy kicsit építettem a Mordaunt. Tehát a palánkokat kávetkezett, melyhez 7x2 mm-es kávetefa láceket használtam és a Loctite pillanatragasztóval a mellett dántam. Ez jóval gyorsabb volt, mivel lényegesen gyorsabban haladtam, mint az előző hajással használt faragóval, bár drágább is!

Először a dőrszék alatti palánkokat ragasztottam fel, ezzel adtam meg az aljzatot. Ez az a két világosabb palánk ami kávetopen látszik. Ja, igen, azt még nem mondtam, hogy a palánkokat szárnnyalat szerint szétválogattam, hogy a pácolandó részeknél hasonlóan sárga és fekete legyenek, a festett részeknek meg mindegy, hogy milyen árnyalatú legyen az a deszka.

Még csiszolás előtt is elég jó sikerült egy jó kávetelkötet készítenem. Persze az orr rész nem lett ilyen szép, volt mit csiszolni és még a gy is maradtak részek, kisebb hibák. Azzal vigasztalom, hogy az eredmény sem lehetett kávetes!

Megcsiszolva és kigittelve, pácolásra és festésre előkészítve.

Festés után már jás, ha stabilan le tudom tenni a hajást, ezért a szeszét tettem az állványait, nem bonyolítottam túl a csavarral a gerincbe ragasztva, így nem tud elmozdulni a későbbi munkafolyamatok alatt. Hogy egy kicsit elkészítjem, diával polcra, majd lelakkoztam.

Az a jó/rossz tulajdonságom, hogy ha valamit nem tudok, vagy nem tudom, hogyan csináljam, akkor felteszem a dolgot, hogy bejön. Most ez volt a polc: szeszes vagy vizes polcot használjak? Mi lesz, ha az egész eddigi munkát tényleg nem, mert foltos lesz? Szóval egy teljesen más tóval, az ablakokkal kezdtem el foglalkozni. Ezen is sokat filáztam, és arra jutottam, hogy csak fából kellene kivitelezni! Mivel gyakorlatilag egy fedzeti ragasztó kell csinálnom, csak a könnyebb anyagból és nem derékaszéles szereléssel. Ezért maradtam az akril ragasztóval és akril szelével kis fogazott csináltam, valamint kicsi lámpákat melyek belemennek a nyílásokba.

Az ablakkerethez kicsi T-lámpákat martam.

Mivel minden ablak más méretű, illetve más szögben áll, egyszerre a rajzot vettem alapul, erre ragasztottam fel a fűzőleges lámpákat pillanatragasztóval.

A nyílásokat akril ragasztóval a megfelelő szögben igazítottam, majd belemagasztottam a vízszintes lámpákat. Meglepő, hogy papírra ragasztott lámpák milyen mereven álltak, simán lehetett reszelni, persze azért a ragasztóval a ragasztóval.

A T-lámpákat felragasztva adtam meg a kész formáját.

Leválasztottam a papírról és finoman addig csiszoltam, majd a fűzőleges lámpák egy sora kerek a vízszintre

Iáccokkal. A ragasztás olyan jól fogta, hogy csak egy helyen esett ki egy kis darab. Nem rossz arány 14 ablaknál.

A pácolás mindig árt, ágy az oldalzsebekkel folytattam. A kit instrucciójával ellentétben egy darabot faragtam csiszoltam ki. A nehézsége csak annyi, hogy minden oldala szárigben van vagy áves. Az áleket nem csináltam tákálatesre, mivel ezeken mindenhol d-sziácek lesznek.

Lefestve, ablakkal. Elfelejtettem az ablakoknál megemlíteni, hogy a festés után vékony plexi lapot ragasztottam az keret mögé, ágy igazi ávegezett hatása lett.

Még egy próbafestés is belefért a pácolás elá. Azt próbáltam ki, hogy ha az arany festés eltt lenolajkencével a fát, mit viltotzat a kinázetén. A jobb oldalon íthatás kát d-sz kázzá! az egyik be volt eresztve, a másik nem. Báj fotásn íjtszik kálálánság, ez csak a fányviszonyoknak kászánnhet, a valáságban ták egyforma lett. Ágy a lenolajkiláve!

A hosszú ázfekészáácsá• után olyan gyorsan lepácoltam a haját, hogy nem is kászáált fotás. Itt már a fehér maszkoltam, mivel az a tapasztalatom, hogy ecsettel nagyon rossz fehérret festeni, ezért ezt fájtam, hogy száp homogén legyen.

Áos itt van bepácolva, lefestve! Végül rusztikus tály vizes pácot használtam. A felszársáá ellen a pácolás tábbszár (sokszor!) vizes ruhával benedvesá-tettem, száradás után 500-as csiszolápapárral lesimá-tottam. Egy idá után már nem szársááátt, akkor jált a pác, kis labdaccsal felkenve.

Ismét az ablakok a tákárben. A ányeg, hogy a le-rás 3 mm vastag rétegelt lemezt á-r a tákár anyagának.

A tászhely testét fájba martam ki a táglázattal egyt, majd a tetejét, a platnikat, ajtókat, pántokat, zárokat ráz alakítottam ki és ragasztottam a helyre.

Ezután festéssel feldobtam, bár szerintem jobban nézett ki ellette.

Következtek az ágyak. Azon ismét sokáig elmorfondóztam, hogy mivel készítek az ágyacskákat. A zesztergályt gyorsan elvettem, mivel nem olyan jó a kis esztergácpem, hogy a profilok nyomásait kibárja, meg sokáig tartott volna. Opció volt az íntés is, de ehhez semmim nem volt, valamint réges-régen szerszámok koromban sokszor ínttem, és mindig gond volt a kifolyással, levegővel, no meg nem is igazán szerettem. Valamikor sok évvel ezelőtt Bácskáscsabán, a makett kiállításán egy idős bácsi bemutatta a pantográf esztergácpát, melynek az az volt, hogy nem állásal, hanem kicsi maróval forgácsolt, éppen kátfogó szegekre volt beállítva. Pantográf van, ágy csak egy forgatászerkezetet kellett csinálnom, melyet egy varrógéppal hajtottam meg.

Kétszeres kárvonalmintát készíttettem rétegelt lemezből, talán jobb lett volna valami szávsabb anyagból, de v kibárta azt a pár darabot.

Az eredmény meglepően jó lett, és igen gyorsan haladtam vele. Az persze tény, hogy minden fordulat csőcsra volt járva, még ágy is meg kellett csiszolni egy kicsit.

Ha már a teljes ágyacskákat megsztergálytam és benne voltam, megcsináltam a föl ágyakat is, melyek a als fedőzeteken egy csapással vannak behelyezve a már elűre (még palánkozás elűtt) beragasztott homloklapokba.

Lefestettem űket, a fa egyenetlenségé miatt (lehet, hogy jobban meg kellett volna csiszolni?!) egészen űntvűny kinéű lett.

Ezűű az űgyűkocsik alkatrészeit készűtettem el: fűrtam, martam, esztergűltam, csiszoltam, szűval ezekben volt mindenűle munkafolyamat, jű kis szűrakoűs volt.

A rűz alkatrészek kűvetkeztek: szemek, karikűk, űgyűcsű lefogatű bilincsek. Itt megmutatok egy nagyon egyszerű trűkkűt, biztos sokan ismerik, de talűn van, akinek űj lesz. A szemek készű-tűsűhez 0,4 mm-es rűz drűtot hasznű, melyet tűbberes vezetűkbűl hűztam ki. Persze ez ilyenkor elűg gűrbe szokott lenni, fűleg, hogy elűg lűgy is.

Kűt sima, sű-k lapra van szűksűg, jelen esetben kűszűűűt acűlap, de ilyen vűkony anyaghoz kűt vastagabb rű lemez is elűg lehet. A kűt lap kűzű tessűk a drűtot űs a felsűlapot fel-le tologatjuk, kűzben egyre jobban űsszenyomjuk, gyakorlatilag mintha nudlit készű-tenűnk.

Az eredműny egy teljesen egyenes huzal lesz. Ne tűvessen meg benneteket, hogy a fotűn ilyen csavartnak lűtszik, ez a valűsűgban nem ennyire durva, csak felerűsű-ti valami fűnyhatűs.

Egy része a szemeknek meghajlítása, az 1/4 veges részben a karikák, valamint egy 1/4 veges fegyverbarnítást folytatok. Ezzel azt vettem, hogy ne kelljen a sok kis apró rész alkatrészt festeni, de nem teljesen úgy jött össze, ahogy szerettem volna. Ugyanis a szemeket és karikákat össze szoktam forrasztani, mert ezek a rész huzalok olyan lágyak, hogy beszereléskor egy kicsit jobban meghajlítva a kábeleket, azonnal deformálódnak. Viszont kiderült, bár a rezet szépen megszereli, de a forrasztást nem szereli, sőt valamilyen trutyi keletkezik rajta.

Tehát maradt a festés.

Nem bírtam ki, mellé raktam egy gerenda fogpiszkálót, hogy látszódjanak a rések.

Nem tagadhatom meg a szerzői jogaimat, terveztem egy kivágást a szerzői jogaimat az ajtó és a nyílászárók pánthoz, mivel ezekben is kell egy pár darab.

Felszereltem a marógépre, melyet egy prószt használtam. Szerencsére a 0,2 mm-es rézlemez kivágásához kell tőle nagy erő, így nem szaggattam szét a gépet. Bejelöltem a lámpákat és kázzal adagoltam a lemezt.

Az eredmény, szép egyforma pánthok.

Gyorsan fel is raktam párat a fedélzeti ajtókra. A szárlékeket domború-tájjal imittam.

Ezeket a kis részlemezeket használtam az ágyőcsővek lefogató bilincshez is, ha már ott voltak és megfelelő szölességűek voltak, legalább nem kellett károlni ezért rezeztetnem.

A bilincseket már nem festettem, hanem a barna-tá folyadékot használtam. Annyi problémája volt, hogy száradás után egy világos réteg (gondolom valami oxidáció) keletkezett rajta (jobb oldali ágyő). Mivel a fegyvert is itt kell tárolni olajjal, ezt is megtároltam egy olajos főtisztával, így teljesen jás lett (bal oldali ágyő).

Ágy összeállt a fegyverárral. Továbbá szabad a pálya az elülső fedélzet felrakására!

{mospagebreak title=5.rész}

Hosszú ideje nem jelentkeztem, de ez nem azt jelenti, hogy leálltam az építéssel, csak előigényes munkálatokat végeztem. Például a kápen láthatókat szobrokkal szórakoztam. Természetesen ezeket is a pantográf marással kezdtem, hogy egyformák legyenek, majd faragással, csiszolással, polírozással véglegesítettem.

A tatot sarkát kardos, pajzsos harcos szobra árzi, na ez feladta a leckét. Híromszor nekifutottam a faragásának ká de olyan gondokat sikerült kreálnom, hogy a Gyászúrba sem fért volna be. Ezért ismét a pantográfhoz fordultam, miután egy jótákboltban vettem egy bázis figurát, mely hasonló mozdulatot bírta a marással.

elég jó volt. Egy másik lett két jó szoboralapom.

Levettem, kapott kardot, pajzsot. A rajzokkal nem teljesen egyezik, de ezek hasonlóan egyediek, mint az orosz galleonfigura.

Lefestettem a régi és új faragásokat, egy azért egész másoknak ki.

Itt látszik, hogy rajzról dolgozok. A kis orosz lánfejnek a karkifaltak voltak, mert vesre kellett alakítani.

Ilyen lett a valóságban.

Az ez a beszámolót azzal befejeztem be, hogy lehet az előzetes felrakása, ami meg is történt miután az és a tényleg a helyre raktam.

A horgonydaru is elkészült, ez elég nagy csatlakozású, egy nem csak imittam a csigákat, hanem elkészítette a kárpészre.

Az galleon Á-veivel folytattam. Áegyesen, okosan, elvÁ@gre má±szaki vagyok, kiserkesztetem az Á-veket. Mikor kivÁjgtam a helyÁ@re prÁ³bÁjltam, rájÁjíttem, hogy nem sokra volt jÁ³ a tudomÁjnyos elÁ'kÁ@szÁ¼let. Mondjuk egy kiindulÁj si alapnak jÁ volt. Ki kellett vÁjgnom egy darabot a kÁjzépÁ@bÁ'l, erre-arra hajlÁ-tgattam, prÁ³bÁjlgattam, reszelgettem. Mikor májir a helyÁ@re illeszkedett, egy pÁjir nÁ@tot Á@s faragÁjst tettem ráj dÁ-szÁ-tÁ@snek.

Ilyen lett. Lehet, hogy nem tÁj kÁ@letes, de szerintem ennyit tudtam kihozni belÁ'le. KÁjzben helyÁ@re kerÁ¼lt a homlokfelÁ¼let is, májir elÁ' voltak hozzÁj kÁ@szÁ-tve az alkatrÁ@szekek, faragÁj sok.

A korlÁjtokat kis stiftekkel raktam Ájssze, egyrÁ@szt, hogy egy irÁjnyba kerÁ¼ljenek a fÁ¼ggÁ'leges elemek a kÁj tÁ@lfogÁ³ babÁjkkal, máj srÁ@szt, hogy erÁ'sebb legyen, mikor feszÁ-tgetem a kÁj tÁ@lzetet. Meg persze Á-gy kÁj nnyÁ± volt Ájsszeragasztani, mivel mindennek meg volt hatÁjrozva a helyzete.

A korlÁjtok is lendÁ-tenek az ÁjsszkÁ@pen. Az is lÁjtszik, hogy takargatom a hajÁ³t, de Á-gy is porosodik szÁ@pen, de hogy mitÁ'l?

Nekikezdtam a fedÁ@lzetet beÁ@pÁ-teni, elsÁ'kÁ@nt a rájcsokat kÁ@szÁ-tettem el, semmi kÁ¼lÁj nÁj s, a hagyomÁjnyos má alkalmaztam.

A rajzok 1:60-ban vannak, ezért minden méretet fel kell szoroznom, hogy a megfelelő méretek legyenek az alkatrészek. A kátfogó bakoknál már csak imitáltam a csigákat, de nem feltűnő.

Az elfedőzeti hajóharang összeépítve a bakokkal.

A horgonycsatlakozási alkatrészei.

A káosz horgonycsatlakozás, tulajdonképpen másként működik.

A löttyök is kátfogó szerint készülték.

Na, innen már izgalmasabb dolgok jönnek. Sokat gondolkodtam a csigápcsák elkészéséről. Csináltam próbahajlításokat is, de ilyen kis méretben a pofákat meghajlítani, úgy, hogy még szabályos is legyen, szerintem lehetetlen. Ilyen kis méretben a löttyöket is érdekes lett volna szabályosan beragasztani, ha nincs a helye bevágni a pofákba. Ezért azt találtam ki, hogy csináljak egy sablont, majd jött az ötlet, hogy egyúttal a pofákat is elves elgyártmányban végigmegyek. Ezt az érdekes formát már megábrázolom kátfogóval káosz-tettem. A löttyök a rász egy ragasztószablon a löttyökhöz és homlokdeszkákhoz, de ebben tudtam összeragasztani a pofákkal is. A káosz rászabó káosz löttyök a pofák.

Tehát miután megcsináltam a lópcsálapokat és a homlokdeszkákat, a lópcsásablonon fűszeragasztottam. Benne hagyva a sablonban mellőraktam az űves darabokat, űgy rá tudtam jelölni a lópcsálapokat, a csőcspontokat fűszekfűtve (alul-felül ráhagyva) megkaptam a pofák formáját. A pofa űle az űv minden pontján merőleges, tehát rá kellett szimolni a kívágásnál, majd reszelés, csiszolás. Látható, hogy igen űrdekes formák keletkeztek.

A balusztereket a pantografon esztergáltam. űHatalmasű darabok!

A korlátot űvesre vágtam, majd megcsavarva hajlítottam a helyre. Előg kőzdelmes volt a balusztereket szűgben műre vágni, majd a tetejre ragasztani a korlátot, de megőre.

Itt látszik, hogy be kellett raknom az űgyőket a lópcsá felszerelésre előtt, mert utána már kőrőlmőnyes lett volna

Az előfedőzet a fedőzeti elemekkel.

Előg jő kőzelőpeket tudok csinálni a telefonnal. Most látom, hogy le kell vágnom a csavarokat, amivel a fedőzet fogattam fel!

Létközp az előfedőzetrel.

Gyakorlatilag a fedőzeti elemek felkerültek. Még kellene a kőtámfogás szarvak, valamint az Ágyók, de ezekhez már csigákat és kötelet kell csinálnom.

A dő-szét-tovább folytatódik, elkészültek az Ágyónyalók kőreli koszorók (ezekkel is jó sok időt tölthetünk) valamint felkerültek az oldalfaragások. Az Árbócok, macskafejek, csigák kővetkeznek, ennek egy része előg rabszolgamunka lesz, de azért nyomatom tovább.